

samogół osiągnąć, przeszacowując nasz dochód
 narodowy na cele produkcyjne. Tak więc komisja
 dla gospodarki ziemi, oraz komisja dla kierow-
 nictwa inwestycyj, to moim zdaniem dwie nie-
 zbędne instytucje w Anglii powszechniej.
 Zawsze sobie sprawę, z niekompletności postulatów,
 i przesłanie wyliczonych, ale są to już tylko omó-
 ty i nie takie zagadnienia, jak reformy wychowania,
 ubezpieczeń społecznych, Beveridge i t.d.
 Zawsze, opanu nie pozwala na ich poruszenie. Prag-
 mę na jednak wspomnieć na zakończenie, tym, co
 oświadcze przed chwilą moment centralny i najważ-
 niejszy. Wywołam może odruch zdziwienia, jeśli
 powiem, że moim zdaniem najbardziej istotne
 zagadnienie przyszłości naszego kraju, to uzgodnie-
 nie nie gospodarki planowej i indywidualnej osoby
 i tej, która władzy i religii. Chodzi o pogodzenie
 postawy bytowej, racjonalistycznej, naukowej
 i wiary i religijności. Podstawowa nasza
 choroba jest, jak mówię bliźnię, arianizm
 nie z stały przez nasze demokracje urzeczywistnie-
 nie tych ideałów nie osiągnięty, jeśli wiara w
 nie była była i głęboka. Demokracja nas
 nie zbawi, musi ona być oddana na usługi wy-
 szszej idei.
 Także inny naród nie potrafił w tej mierze co
 Anglia pogodzić z sobą wolności i ładu. Sto lat
 temu Europa była widownią zdawałoby się nieroz-
 wiazalnego antagonizmu dwóch światów: francus-
 kiej rewolucji i świętego przymierza. Co uczyni-
 ła Anglia? Prowadziła u siebie w drodze
 liberalnej rozszerzenia swobód koncyliacyjnych
 demokratycznych, przesłując tymczasem, w czym tkwi-
 łaświasty geniusz ang. narodu. Jest nim uniejęt-
 ność obrania trzeciej drogi. Ta też droga naj-
 lepiej zrealizujemy ideał, o którym przed chwilą
 wspominałem.